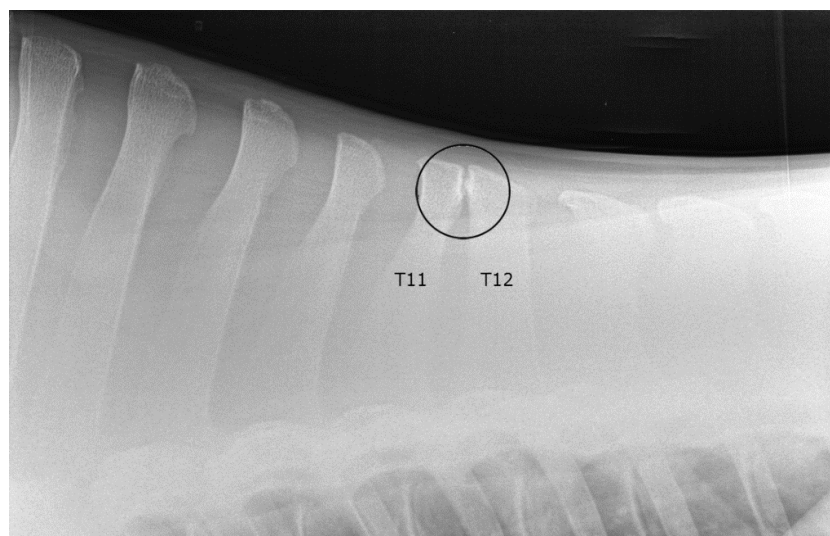

Een pony die reeds meer dan een jaar mank is werd aangeboden op de faculteit. De pony is mank op het linkervoorbeen, enkel onder het zadel. Hoewel unilateraal manken geen typische uiting van rugpijn is, blijkt de kreupelheid toch afkomstig te zijn van "kissing spines" ter hoogte van de elfde en twaalfde thoracaalwervel (T11-T12). Er werd gekozen voor een chirurgische behandeling bij het staande, gesedeerde dier. Hierbij werd een subtotale ostectomie uitgevoerd, waarbij van de twee aangetaste spinaaluitsteeksels telkens een wig verwijderd werd.

In dit werk wordt gestart met de anatomie en biomechanica van de rug. Deze zijn belangrijk om de etiologie van de aandoening te begrijpen. Daarna wordt verder ingegaan op de diagnose. Lokale anesthesie van de aangetaste interspinale ruimten heeft de grootste waarde heeft in het bepalen van de klinische relevantie van de radiografische diagnose "kissing spines". Een correcte diagnostiek is essentieel voor een goede prognose na behandeling.

Een conservatieve behandeling met rust en lokale medicamenteuze therapie zorgt bij de meeste paarden voor een initiële verbetering, maar is op lange termijn voor minder dan de helft van de paarden een oplossing. Verschillende chirurgische technieken (subtotale ostectomie, endoscopische resectie en desmotomie en interspinale desmotomie) zijn beschreven. Hiermee worden slaagpercentages van 75% en meer bekomen, doch vaak worden paarden die uitvallen vanwege andere orthopedische problemen uit de statistieken weggelaten. Het belang van een aangepaste training na om het even welke behandeling mag niet onderschat worden. Er worden gunstige effecten beschreven voor enkele alternatieve therapieën zoals extracorporale shockwave en chiropractie.

"Kissing spines" ter hoogte van T11-T12. De vernauwde interspinale ruimte en sclerose van de bijhorende spinaaluitsteeksels zijn zichtbaar binnen de cirkel. Let op de afwijkende richting van het spinaaluitsteeksel van T12 ten opzichte van de aanpalende spinaaluitsteeksels.